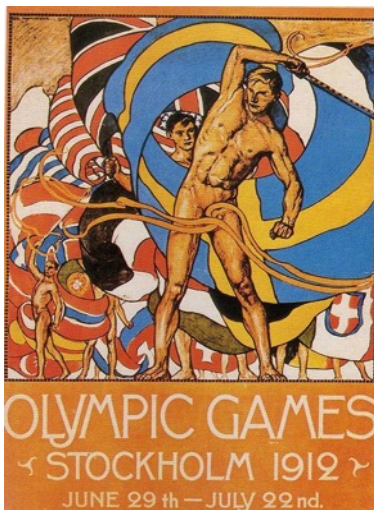

DET VAR EN GÅNG...

...OLYMPISKA SPEL I STOCKHOLM OCH ETT VÄXANDE IDROTTSINTRESSE I TENHULT

1912

Sommaren 1912 ägde de olympiska spelen rum i Stockholm. Spelen som gick till historien som Solskensolympiaden var en stor succé. Intresset för idrott spred sig från storstaden ut i landet och inspirerade till att bilda idrottsföreningar. I Tenhult var det Herr Herbert Arvidsson som tog tag i saken och kallade till möte den 3 december.

Herbert öppnade mötet med att tala om:

”idrottens stora betydelse för den uppväxande ungdomen och dess storartade utveckling i synnerhet det senaste året”.

Därefter uppmanade han de närvarande att ansluta sig till idrotten och bilda förening.

De första som anmälde sig var Carl Johansson, Gustaf Petersson, Nils Lindholm, Herbert Arvidsson, Olof Lundberg, Valfrid Andersson, Yngve Lindholm, Carl Hall, Allan Sjöstrand och Olof Thynell.

Den första styrelsen var en så kallad interimsstyrelse¹. I den ingick; Valfrid Andersson, Olof Thynell som ordförande, Herbert Arvidsson, Olof Lundberg och Carl Johansson.

Interimsstyrelsen fick i uppdrag att ta fram stadgar för föreningen och besluta om medlemsavgift.

MEDLEMSAVGIFT 1912

INTRÄDESAVGIFT: 1 KRONA
KVARTALSAVGIFT: 50 ÖRE FÖR
AKTIV MEDLEM OCH 25 ÖRE FÖR
PASSIV MEDLEM.

¹ En interimsstyrelse är en tillfällig styrelse som gäller fram tills dess att en riktig styrelsen blivit vald.

FÖRSTA STYRELSEN**OLOF LUNDBERG-ORDFÖRANDE****GUSTAF PETERSSON-VISE****ORDFÖRANDE****OLOF THYNELL-KASSÖR****HERBERT ARVIDSSON-****SEKRETERARE****VALFRID ANDERSSON-****MATERIALFÖRVALTARE****CARL JOHANSSON OCH YNGVE****LINDHOLM-REVISORER.**

För att få inspiration skaffade de fram stadgar för Huskvarna IF, Jönköpings Idrottssällskap samt Tenhults Atlet- och Idrottsklubb. Den 9 december träffades de hemma hos herr Thynell och med stadgarna för Tenhults Atlet- och Idrottsklubb utarbetade de förslag till stadgar för Tenhults IF.

Den 17 december 1912 kl. 8.30 i Templarsalen i Tenhult valdes den första egentliga styrelsen för Tenhults IF.

Styrelsen antog de stadgar som interimsstyrelsen lagt fram. Dessutom beslutade de att anordna en nyårsvaka och en basar för att få in pengar. Kassören fick i uppdrag att alltid se till att det fanns minst 5 kr i kassan. Övriga medel skulle sättas in på banken.

Den första idrottsliga aktiviteten blev att göra i ordning en skridskobana på Tenhults sjön. Den som ville utnyttja banan fick betala en frivillig inträdesavgift.

Föreningen fick fler och fler medlemmar och styrelsen fortsatte att organisera verksamheten och skaffa pengar. För att få goda råd om hur det skulle gå till skrev Olof Thynell till Herr Löwenadler. C.O. Löwenadler var direktör vid Annebergs tändsticksfabrik men också ordförande i Smålands FF och i Annebergs GIK².

Löwenadler svarade och avslutade brevet med att rekommendera föreningen att gå med i Smålands idrottsförbund och Svenska riksförbundet.

Efter diverse utforskningar blev det klart att

1913 HADE TENHULTS IF**20 AKTIVA MEDLEMMAR SAMT 4 PASSIVA MEDLEMMAR****AVSIKTEN VAR ATT HÅLLA PÅ****MED GYMNASTIK, FÄKTNING,****ALLMÄN IDROTT,****SKRIDSKOÅKNING, ISSEGLING,****SKIDLÖPNING, SIMNING, SEGLING,****VELOCIPEDE, FOTBOLL OCH****BANDY.**

²Löwenadler var också känd för att vara den första i landet som anordnade olympialäger. Det gjorde han hemma i Annerberg.

VISSTE DU ATT!

DEN MODERNA FOTBOLLEN FICK SIN START I ENGLAND I MITTEN AV 1800-TALET. DEN UTVECKLADES VID HÖGRE LÄROSÄTEN OCH HOS BORGARKLASSEN INNAN DEN SPREDS TILL MASSORNA. 1848 SKAPADES DE FÖRSTA REGLERNA VID UNIVERSITETET I CAMBRIDGE OCH 1857 GRUNDADES FC SHEFFIELD SOM FÖRSTA RIKTIGA FOTBOLLSKLUBB - AV CRICKETSPELARE.

1863 GRUNDADES DET ENGELSKA FOTBOLLSFÖRBUNDET FA OCH UTVECKLINGEN AV REGLER OCH SPEL DREVS STARKT FRAMÅT: ENHETLIG BOLLSTORLEK (1872), DEN FÖRSTA LANDSKAMPEN (1872), DEN FÖRSTA NATIONELLA TÄVLINGEN (1872) OCH DOMARE (1875). 1870 BESTÄMDES DET ATT ANTALET SPELARE I ETT LAG SKA VARA 11. ETT VIKTIGT STEG INNEBAR OCKSÅ REGELN ATT BARA MÅLVAKTEN FÅR TA BOLLEN MED HÄNDERNA, EN BESTÄMMELSE SOM INTE BARA UTVECKLADE SPORTEN UTAN TYDLIGT SÄRSKILJDE DEN FRÅN RUGBYN.

KÄLLA: WIKIPEDIA

för att kunna bli medlem i Smålands Idrottsförbund måste föreningen först tillhöra Riksförbundet.

En ansökan till Riksförbundet förbereddes men i protokoll från augusti 1913 framgår det att man beslutade att inte skicka in någon ansökan. Originalansökan för inträde i Svenska Gymnastik- och Idrottsföreningarnas riksförbund blev kanske aldrig inskickad, bild 1.

Förutom föreningens ekonomi var planfrågan återkommande vid styrelsemötena.

Lantbrukaren D. Johansson erbjöd föreningen att arrendera ett område vid Norrängen för 30 kr per år. Styrelsen ansåg dock att det var för dyrt. Så var tränade man då? Enligt protokollen fick Peterson i uppdrag att fråga Johan Svensson i Häljaryd om föreningen under tiden tills planfrågan blev bestämd, fick lov att använda hans plan vid Åsabron. Den hade förut använts till fotbollsplan.

1913

Ett av de första inköpen var två kastspjut, en diskus, ett hoppställ, sex ribbor och en fotbollspump. Redskapen inhandlade man på Sandwallska Järnhandeln i Jönköping. Tydligen hade också en slägga köpts in för 14 kr vilket styrelsen inte fattat beslut om. Inköpet godkändes men först efter livlig diskussion i styrelsen. Släggan gick senare sönder på grund av den steniga idrottsplanen. Istället för järntråd satte man då dit en kedja.

Till Förvaltningsutskottet i
Svenska Gymnastik- och Idrottsföreningarnas Riksförbund
STOCKHOLM.

Föreningens Namn *Fuikults Idrottsförening*

Ordförande *Fuikult*

anmäler sig härmed, enligt beslut på allmänt sammanträde den *21/1-13*,
till inträde i

Svenska Gymnastik- och Idrottsföreningarnas Riksförbund.

Föreningen ~~Klubben Sällskapet~~

1:o. bildades *den 3/12-12*

2:o. har till ändamål *att genom idrott stärka medlemmarnas i fysiskt hälsande*

3:o. har till verksamhetsområde *Fuikult*

4:o. utöfvar följande idrotter:
Gymnastik, Fäktning, Allm. Idrott, Skridskoåkning, Issegling, Skidlöpning, Simning,
~~Rodd, Kanotidrott, Velociped, Fotboll och Bandy, Lawn-tennis, Golf, Park, Atletik.~~
(Obs.! De idrotter som ej utöfvas öfverstrykas.)

5:o. har *20* aktiva och *4* passiva medlemmar.

6:o. adress .....

Stadgar och årsafgift bifogas.
(Årsafgiften är 10 öre pr medlem för såväl passiv som aktiv. Dock utgör lägsta afgiften för förening 10 kronor.)

Fuikult den *31 juli* 191*3*

Olof Lundberg.
Ordförande.

Kerb Arvidsson,
Sekreterare.

Svenska Gymnastik- & Idrottsföreningarnas Riksförbund.
Form. No 1. 1910.

BILD 1. ANSÖKAN OM INTRÄDE I SVENSKA GYMNASTIK- OCH IDROTTSFÖRENINGARNAS RIKSFÖRBUND 2013

**SVENSK REKORD I
STÅENDE LÄNGDHOPP
SATTES 1965 AV
GÖRAN FREDRIKSSON
MED 3,43 METER.**

**RUNE ALMÉN
HOPPADE 1.90 METER
I STÅENDE HÖJDHOPP**

Inbjudan till
skidlöpning
runt Tenhultssjön

Söndagen den 15
instundande februari,
därest icke väderleken
lägger hinder i vägen.

Start klockan 9 f.m.

I täflingen få äfven
personer, icke
tillhörande
idrottsföreningen,
deltaga, hvarom anmälan
endast behöfver ske
före starten, som
försiggår med 5
minuters mellanrum

Hösten 1913 bad ordförande och kassör om att få bli befriade från sina uppgifter. Som ordförande trädde vise ordförande Gustaf Petersson in och till kassör valdes Gunnar Sjöstrand. Dessutom blev Filip Njord invald som styrelsesuppleant.

De första idrottstävlingarna var i allmän idrott: diskuskastning, kulstötning, trestegshopp, löpning 100 m, spjutkastning, släggkastning, höjdhopp med och utan ansats, längdhopp med och utan ansats samt stavhopp.

Vid ett tillfälle beslutade styrelsen att köpa in en bandyboll till ett pris av 1 krona och tränare Ernie Hjertbergs³ träningsbok för allmän idrott till ett pris av 5 kronor. Filip Njord var emot beslutet, men av protokollet framgår det inte varför.

Året började med att föreningen anordnade en allmän skidtävling på Tenhultssjön.

1914

När våren kom erbjöd August Andersson mark för idrottsplan. I april skrevs kontrakt och första arrendet på 25 kr betalades.

Bristen på pengar var nu akut. E.Appelkvist, N. Lindholm och H. Arvidsson fick i uppdrag att lägga ut listor på olika ställen i samhället där folk kunde skriva upp hur mycket de kunde tänka sig att skänka till föreningen.

³ Ernst (Ernie) V Hjertberg (född 1867 Jönköping- död 1951 New York) . Svenskamerikansk medeldistanslöpare och friidrottstränare som kom att spela stor roll bland annat för de svenska idrottarnas framgång vid Stockholmsolympiaden. Han införde betydelsen av god livshållning som bra kost. Han försökte också att efter amerikanska förebilder introducera den renodlade tävlingsidrotten i svenska skolor, men det togs inte väl emot. Specialiseringen ansågs i pedagogiska kretsar oförenlig med kraven på allas allsidiga, harmoniska kroppsutbildning, krav som hade särskild förankring i den traditionsrika linggymnastiken. Källa: <http://sok.riksarkivet.se/sbl/artikel/13640>

BILD 2. TENHULTS IF:S FÖRSTA FOTBOLLSSPELARE EFTER MATCH MOT NORRAHAMMAR 1914. MATCHEN SLUTADE 1-5. ÖVERST FRÅN VÄNSTER: VALFRID WASSBORG, YNGVE LINDHOLM, HENRY LINDHOLM, GUSTAV PETTERSSON, PETRUS SKOGMAN, GUNNAR SVENSSON, NILS LINDHOLM, HERBERT ARVIDSSON, GUNNAR SJÖSTRAND. SITTANDE FRÅN VÄNSTER: KALLE PETERSSON, ALLAN SJÖSTRAND, FILIP NJORD.

Lantmannaskolan i Tenhult bjöd in till fotbollsmatch. Styrelsen beslutade att föreningen skulle representeras av Yngve Lindholm, Karl Johansson, Herbert Arvidsson, Gunnar Sjöstrand, Gustaf Petersson, Filip Njord och Valfrid Andersson. Allan Sjöstrand och Nils Lindholm utsågs till reserver.

Den som inte betalade medlemsavgiften fick inte längre vara medlem, vilket till och med noterades i årsmötesprotokollet. Just detta år var det många som uteslöts och för att inte tappa fler medlemmar sänkte man

medlemsavgiften för de som var under 15 år till 25 öre per kvartal istället för 50 öre.

Inte nog med att det var svårt att få ekonomin att gå runt, det var tydligen svårt att hålla ordning på siffrorna också. Allan Sjöstrand som var kassör blev utbytt och ersattes av Yngve Lindholm. Allan blev istället senare vald till ordföranden.

1917

Behållningen från 1917 var ringa 29 kr och beslut om att höja medlemsavgiften till 25 öre per månad fattades.

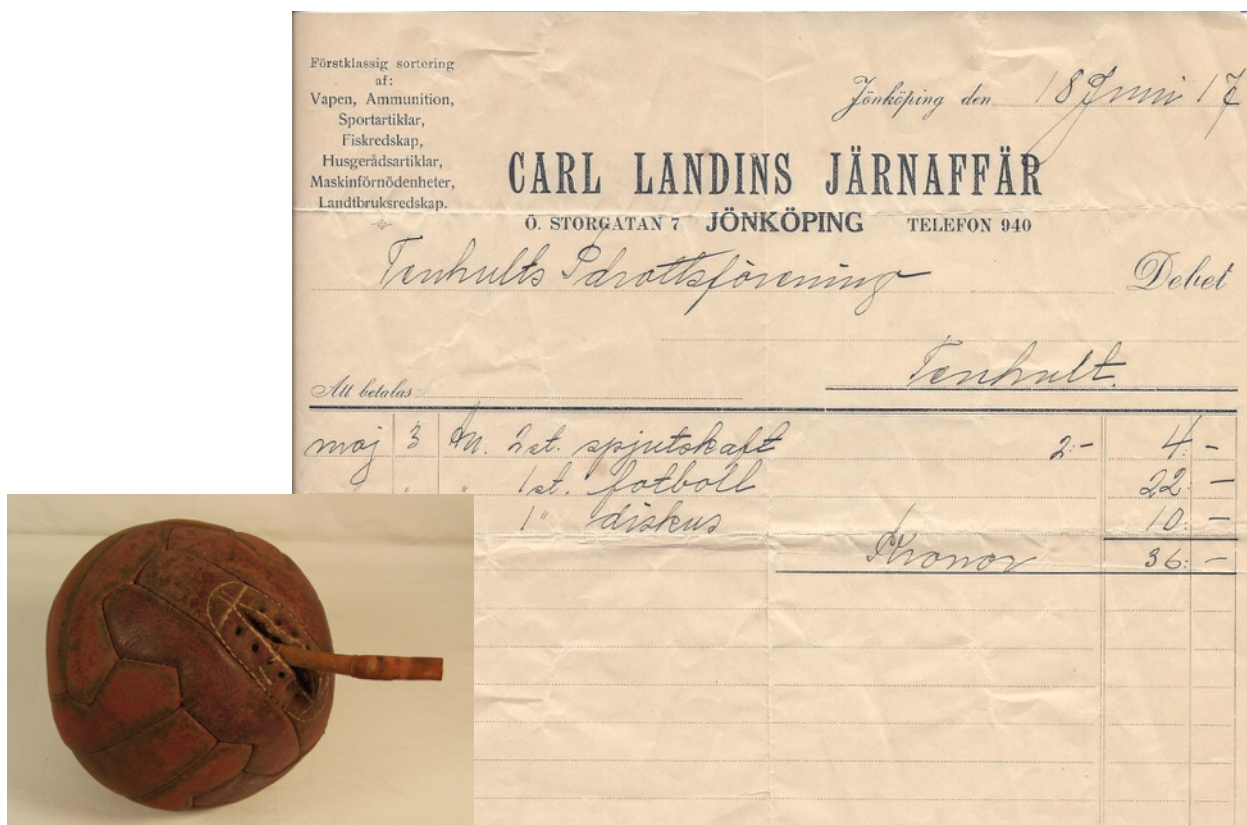

BILD 3. KVITTO PÅ INKÖP AV TVÅ SKUTSKAFT, EN FOTBOLL OCH EN DISKUS ÅR 1917.

1922

Herbert Appelkvist, Henrik Wassborg och A. Lindholm fick i april i uppdrag att försöka träffa överenskommelse med Direktör Brandin angående hyra av Lantmannaskolans

lokal. Tanken var att anordna en fest för att förbättra föreningens ekonomi.

Efter det är det tomt i protokollen. Brist på pengar och svårigheter med plan eftersom en

del av marken man arrenderade av herr Andersson nu behövdes för att göra en väg, kan ha varit bidragande orsaker till att verksamheten kom av sig. Eller så har en protokollbok kommit bort?

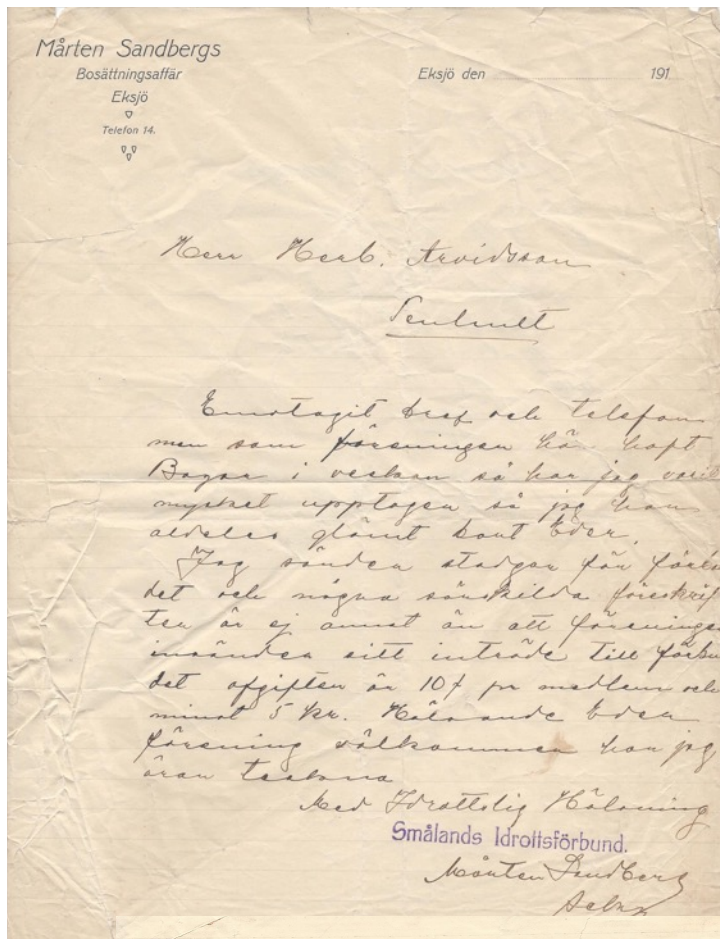

BILD 4. BREV TILL HERBERT ARVIDSON FRÅN MÅRTEN SANDBERG, SEKRETERARE I SMÅLANDS IDROTTSFÖRBUND

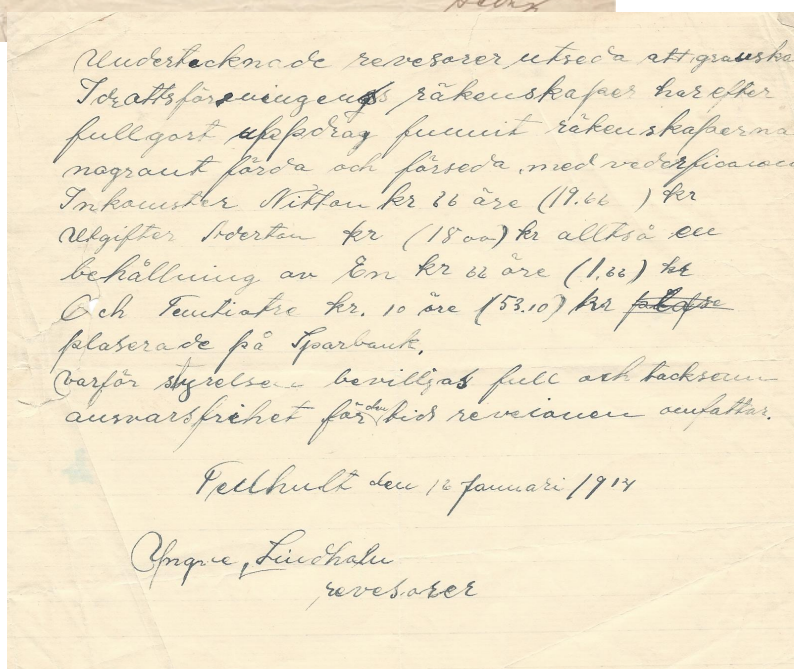

BILD 5. REVISIONSBERÄTTELSE 1914

HISTORIK OM TENHULTS IF

av Nils-Arne Sjöstrand vid föreningen
60 års jubileum

FÖRSTA HALVLEK

Jag har ett klart minne av hur Tenhults IF kom till efter konstituerande möte den 17 december 1912. Jag blev faktiskt medlem redan som tioårig grabb.

Det finns inte mycket att tvista om vem som egentligen var föreningens stiftare. Äretiteln går till Herbert Arvidson som senare flyttade från Tenhult och då blev en man i staten med rader av meriterande uppdrag. Han var en rivande, energisk och idrottsintresserad herre som uträttade ett utomordentligt gott arbete för föreningen under en följd av år.

Bland stiftarna återfinnes också disponent Gustaf Petersson, nu ur tiden. Han var ordförande en tid och skar många lagrar som framgångsrik motorcykelförare på denna idrotts olika vädjobanor.

I de gulnade bladen återfinnes också namnet Tynell, en farande skånsk sven som hamnat i Tenhult, därstädes utövande det aktningsvärda skomakarskrået. Han står i papiren antecknad som aktiv, men den aktiviteten måste nog citeras, då den mest berörde ett ljudligt högtaleri i skomakarverkstaden i Hällstorp. I vissa avseenden var han en man före sin tid. Han valdes till kassör, men den sysslan skötte han på ett speciellt sätt och i den metodiken har han fått många eftersläntrare. Titulus Tynell försvann i

det närmaste spårlöst något år efter föreningsstarten.

Det var inte särskilt billigt i dessa dagar att vara med i en idrottsförening. Årsavgiften tre kronor 1913 skulle i dag betyda en faslig hop med pengar. De första protokollen ger en antydning om att det tidigare skulle ha funnits en idrottsförening i samhället, men jag har aldrig för min del hört talas om en sådan och det måste under alla förhållanden ha varit en ganska så lös organisation.

EKONOMI OCH PLANFRÅGOR

Det har alltid varit så att idrottsföreningar är fattiga och Tenhults IF var absolut inget undantag. Den idrottsliga verksamheten gav föga inkomst och sekiner fick insamlas via fester av olika slag.

När Tenhults IF kom till var lösenordet basarer. Redan vid första mötet den 17 december 1912 väcktes förslag om anordnande av en basar och den skulle hållas senare under vintern. Det babblades mycket om denna galafest som skulle skötas om av en kommitté på sju personer. Bland annat blev dåvarande ordföranden i SmålandsIdrottsförbund disponent C.O. Löwenadler i Anneberg – en av den småländska idrottens mest legendariska figurer – tillfrågad om råd och dåd. Det brev han skrev till föreningen får i dag betraktas som en dyrgrip och löd ungefär så här:

”Det är med glädje jag erfar att ni startat en idrotts- förening i Tenhult och önskar att basaren ska lyckas så att ni från början ska ekonomiskt komma på säkra fötter. Men jag tror inte det ska lyckas eder att få idrottsvänner från främmande platser

att bidra till här till. Jag känner knappast någon förening i Småland som är skuldfri och endast genom basarer etc. kan det lyckas våra föreningar att komma fram. Min klubb – Annebergs GIF – och min plan har kostat mej ej så litet, men då sommaren kommer hoppas jag att sommargästerna vill bidra till här till”.

Ja, hur går inte allt igen i dag, när de flesta föreningar hankar sig fram på lotterier och bingo.

Planfrågan var inte lättare att komma till tals med. Föreningens första plan låg vid Hällstorp nedanför Romedahls. Målen bestod av gårdsgårdsstörar. Någon överribba var det inte tal om. Planens mått var ungefär 40 x 20 och stubbar och stenar på planen var det gott om. Men där spelades med liv och lust och Filip Njords halva arbetstid gick åt till att laga bollar och nita dobbar på promenadskorna.

Efter sju sorger och åtta bedrävelser fick föreningen äntligen en plan av August Andersson mot ett arrende på 25 kr om året. Föreningens verksamhet har sedan varit förlagd till planer i alla väderstreck. Jag tror att den plan föreningen disponerar vid tiden för 25 års jubiléet är den sjätte i ordningen.

Vi hade bland annat ett område beläget intill den nu- varande planen, gränsande till missionshuset. En vacker dag kom det en arg skrivelse, undertecknad P. Sjö, där föreningen hotades med åtal för störande av andakten i missionshuset och för skadegörelse på dettas tak. Dagen därpå kröp föreningens ordförande omkring på taket och lade på tegelpannor i stället för de som slagits sönder.

Det idrottades, spelades boll och hölls klubbmästerskap i allmän idrott. Banan för 100 meter var förlagd till lands-

vägen mellan Spexerydsbanan och Sjöstrands magasinsknut. Där uppnåddes ganska så fina tider, men banan sluttade ju också neråt.

Om den sviktande ekonomin berättar ett protokoll från den 18 december 1913. Styrelsen beslutade inköpa in bandyboll för en krona plus tränaren Ernie Hjertbergs instruktionsbok i allmän idrott till ett pris av fem kronor. Mot det sistnämnda beslutet anmälde Filip Njord sin reservation.

ANNAT PÅ SKÄGGETS TID

Så var det de första åren. Nu 25 år senare kommer Allan Skägget Berglund med händerna i byxfickorna och säger – *För attan, vi har inga klubbor till bandyn på söndag. Ring till Jönköping att dom skickar upp ett dussin med bussen och lika många bollar också. De går alltid åt.*

Berglund skulle varit med på den tiden det begav sig. Då fick bandyspelarna gå ut i skogen och hugga krökta enpårar att ha som klubba och bollar var också lyx. I ett protokoll från 1914 läses det att man beslutat svarva till en bandyboll samt därefter överkläda denna med hållbart skinn. Något så förnämligt som bandyrör kunde ingen tänka sig ens i sin vildaste fantasi. Det var bara gammaldags skridskor som användes och extra förnämligt att använda läderremmar istället för ”sockertoppssnören”.

Däremot kom idrottsdräkten tidigt till Tenhult. Det beslöts att dräkten skulle bestå av röda byxor och vit tröja med bokstäverna TIF på tröjan. Dessa färger skiftade sedan. Ett slag hade man röda byxor och gröngul-randiga tröjor, en kombination som kunnat skrämman slag på den ilsknaste bengaliska tiger. Vid föreningens rekonstruktion 1932 infördes en mera ”mänsklig” dräkt med

vita byxor och svarta tröjor med T på tröjan

FÖRSTA MATCHEN

Föreningens första mera officiella framträdande i fotboll inträffade i april 1914. Ett lag från Lantmannaskolan hade inbjudit till match och styrelsen för TIF tog ut följande lag: Yngve Lindholm, Gustaf Petersson, Herbert Arvidson, K. Johansson, Gunnar Sjöstrand, Filip Njord och Valfrid Andersson. Reserver: Allan Sjöstrand och Nils Lindholm. Resultatet av matchen är tyvärr obekant.

Man spelade borta också. En match gick i Huskvarna mot bekanta "Wetterbrantalaget". Hur kom man dit? Man lejde ett par hästar hos Albertssons och en höarka och så åkte man remmalag till tonerna av Kalle "Murarns" tvåradiga dragspel. På hemvägen käkade man smörgåsarna man fått av morsan som reskost. Det var ingen restaurangmiddag efteråt. Det var dom verkliga amatörerna på den tiden. Det kan nämnas att Smålands FF:s och Waggeryds IK:s mångårige ordförande Anton Lindbergh deltog i matchen.

KRISEN PÅ 1920-TALET

Det hade ju under åren varit krångligt med ekonomin. På 1920-talet gick det så dåligt att man blev av med sin plan och därmed fick föra en tynande tillvaror. Det blev bara matcher på bortaplan. Fortfarande fanns en veteran med i laget, den vänlige Filip Njord. Han var som en Goliat bland oss småpojkar, injagande väldig respekt hos motståndarna, när han sopade rent framför målet. Hans "tocka på er" fördelade aldrig sin verkan.

Disciplinen var det under denna nedgångsperiod lite si och så med. Vid en match i Sävsjö försvann i halvtid

fyra spelare spårlöst med Erik "Bagarn" i spetsen. De återfanns sedermera på hotellet, där de tillsammans med lagledaren inmundigade en bäras. Men dom kom ut på planen igen och matchen slutade oavgjord 1-1.

Flickornas betydelse för fotbollen var då stor. Vi skulle en gång till Värnamo för att spela boll. Bror min Allan ville inte följa med, ty han var rädd för att det skulle bli för mycket stryk. Lagets bästa spelare Henry Lindholm hade det besvärligt. Hans fästmo, vem det var av dom, vägrade släppa honom, hon hade låst in honom. I sista minuten hade han tydligen kommit lös, ty han kom springande med väskan i näven, blek men behärskad och kastade sig upp på lastbilen. Det var nervöst innan vi kom iväg, men vi gjorde en fin match och vann med 5-2.

Ja, så bohemartat gick det till ända fram till 1932 och föreningen upplevde en renässans.

RÖSTER FRÅN DE SOM VAR MED!

Vid föreningens 60 års jubileum intervjuade Kåbéus ett par män som var med när föreningen startades:

JAG VAR LITE AV IDÉSPRUTA

En av dem som var med från början i arbetet med Tenhults IF är Valfrid Wassborg, 78 år. Han var född i Forserum, där han omkring 1908 kom att agera som bollspelare i hemorten. Under lärlingsår i målerifacket i Tenhult kom han att bli en idéspruta för upptagande av en idrottsförening. Han kom att stimulera en del jämnåriga att delta i fotbollsspel.

”Det måste ha varit 1912 eller möjligen något tidigare jag kom till Tenhult, berättar han. Jag hade tidigare varit med i fotboll i Forserum och ville gärna fortsätta.

Vi hade snart fått viss fart på fotbollen och jag minns dessa år med största nöje. Det var trevliga grabbar och fotbollsspelande var ett fint avbrott under den dåvarande långa arbetstiden.

Det var inte bara pojkar från Forserum som var med utan också många ungdomar från Jönköping som under sommaren vistades i Tenhult på ferier. Efter vad jag vill minnas var jag med under 8-10 år i Tenhult och i laget spelade jag omväxlande högerinner och högerytter.

Vi sysslade inte bara med fotboll utan också allmän idrott fanns med på programmet. Det var ju vanligt i denna tid utan specialisering att man inte

Det var trevliga grabbar och fotbollsspelande var ett fint avbrott under den dåvarande långa arbetstiden.

Man salade till en boll och spelade med vanliga skor.

bara spelade boll utan också höll på med den allmänna idrotten. Jag flyttade efterhand till Forserum och där har jag också sedan dess bott hela mitt liv.”

Valfrid Wassborg är fortfarande mycket pigg och har inte helt lagt av jobbet. Han är under alla förhållanden veteranen i Tenhults IF av dem som i dag är i livet.

BANDY DET VAR SPELET!

Thure Lindholm är en av fem bröder som på olika sätt aktivt medverkat i Tenhults IF och som var med från början. Ja, strängt taget innan föreningen som sådan kom till. Det var förstå mest som bollpojke, ty den gode Thure var vid det laget bara en tioårig pys.

”Det var väl ungefär i tio år jag var aktiv på riktigt, berättar Thure, men jag spelade mera bandy än fotboll. Tycker bandyn är det tjugigaste spelet och det är att beklaga att denna fina sport försvunnit från föreningens program. TIF satte ju långt senare upp med ishockey, som också lagts ned. Man har förståelse för kostnadsskäl, men nog vore det roligt om hockeyn komme igen.

Min första kontakt med idrott var när det spelades boll på gamla Röjan under mycket

primitiva förhållanden. Man salade till en boll och spelade med vanliga skor. I bandy hade vi stort utbyte. Det fanns visserligen inga

serier på den tiden, men för publiken var vänskapsmatcherna lika intressanta. Bland spelare från den tiden minns jag Petrus Skogman, Nisse Cederström och så Allan och Gunnar Sjöstrand, medan bröderna Nisse och Åke mest blev bekanta i egenskap av domare.

Vi har ju fått en fin idrottsplats numera och det är att vara tacksam för. Men jag måste erkänna att jag i dag är en sällsynt besökare på idrott. Det finns ju så mycket fin TV-sport att hålla idrottskontakt med.”

HETAST MOT FORSERUM

Herbert Appelqvist spelade under åtskilliga år i Tenhults IF och det gällde företrädesvis fotboll. Han minns annars under bandyns pionjärtid hur grabbarna fick gå ut i skogen och skaffa sig enepåkar som skulle föreställa klubbtor och bollen – ja, det var en vanlig gummiboll.

Han var med och spelade på Röjan där det också fanns hoppställ. Men hans äldre bröder hade kickat boll på en annan plan, där det också fanns en del anordningar för fri idrott, mycket enkla förstås, och där det också bedrevs brottningsövningar.

”På min tid var det ju inget seriespel utan det handlade bara om vänskapsmatcher. Det var dock tal om ett livligt utbyte och vi mötte bland annat lag från Jönköping, Huskvarna, Sävsjö, Värnamo, Eksjö, Habo och så förstås Forserum I allmänhet spelade vi också returmatcher. Bataljerna mot Forserum var extra heta. De stod sannerligen inte de beryktade dusterna mellan Jönköping och Huskvarna efter hårdhet.

Bataljerna mot Forserum var extra

Forserum var litet före i kunnande och det betydde att vi den tiden fick lägga på några kol extra.

Det var som så ofta omtalats oerhört primitivt och amatörmässigt. Vi fick betala allting själva. Men som väl var hade vi i laget en skomakare, Filip Njord, som för övrigt spelade vänsterback, och han fixade både skolagning och hopträckling av bollar. Det där med skorna, vanliga sådana, var ju väldigt bra.

När man kom hem med söndersparkade skor blev man inte sådär hiskeligt entusiastiskt mottagen. Njord var för övrigt en bra spelare. Jag spelade vänsterhalv och det kändes så tryggt med honom bakom.

En högtidsstund minns jag. Det var när vi efter stora försakerelser fått ihop egna dräkter. Idag går jag nästan aldrig på fotboll. Men får väl gå och titta på Tenhult, när laget nu kommer upp i högre serie.”

BANDYN ROLIGARE ÄN ISHOCKEYN

En som var med och kunde berätta om hur det var i föreningen på 30-talet var Eskil Johansson. Han var en tid ordförande i föreningen och som aktiv sysslade han uteslutande med bandy.

”Det var en mycket rolig tid, berättade Eskil i samband med föreningens 60-års jubileum 1972. – Bandy tycker jag är alla tiders idrott och det var verkligen skojigt att syssla med den. Det var andra tider då. Ingen stod på tå för oss och skotta banor och sådant jobb låg helt på de aktivas lott.

När man kom hem med söndersparkade skor blev man inte sådär hiskeligt entusiastiskt mottagen.

Ingen stod på tå för oss och skotta banor och sådant jobb låg helt på de aktivas lott.

Vi var med i seriespel åtskilliga år och det var många roliga matcher vi utkämpade. Att bandyn försvann i Tenhult var tråkigt.

För min del gjorde jag vid 40 års ålder come back i issport, då jag var med i Tenhults första ishockeylag,

Men, jag måste säga att ishockey inte alls var så roligt. Nu försvann ju ishockeyn i Tenhult, men det finns

ingen möjlighet att ta upp den. För det fordras konstfruset och det tror jag inte vi får inom överskådlig tid. För övrigt är det väl svårt med vinteridrotter rent publikmässigt idag, när det gäller de mindre sammanhangen.

Heller än att frysa på utebanor sitter väl idag i gemen hemma och gottar sig åt den goa värmen och ser på TV.”

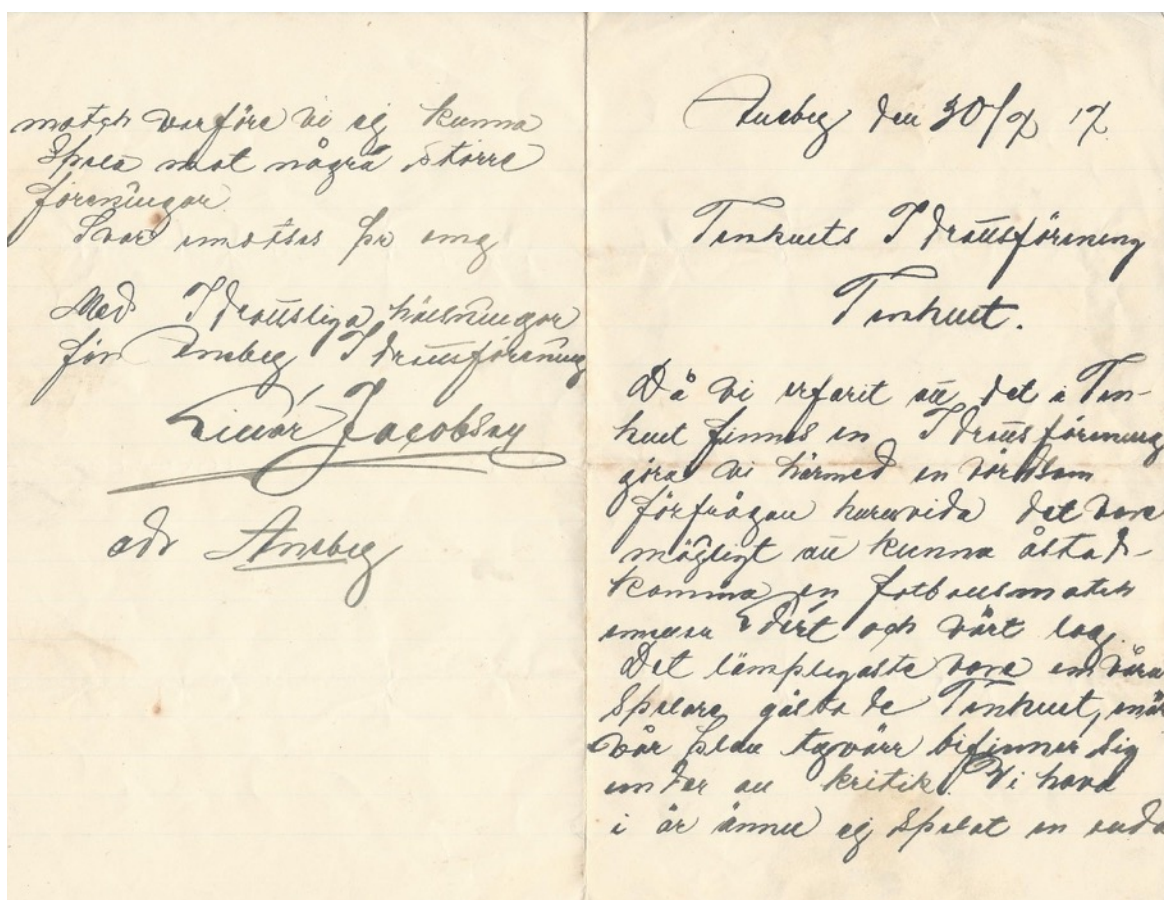

BILD 6. BREV FRÅN EINAR JACOBSON I ANEBY 1917 DÄR HAN UNDRAR OM DET SKULLE GÅ ATT FÅ TILL EN FOTBOLLSMATCH DÅ HAN ERFARIT ATT DET FINNS EN IDROTTSFÖRENING I TENHULT.

ANNEBERGS TÄNDSTICKSFABRIK.

(Ägare: JÖNKÖPINGS OCH VULCANS TÄNDSTICKSFABRIKSAKTIEBOLAG I JÖNKÖPING)

TELEGRAFADRESS:
ANNEBERG, NÄSSJÖ.

POSTADRESS:
SMÅLANDS ANNEBERG.

Smålands Anneberg den 11 Febr. 1913.

Herr Adolf Thyrall
Sulbani.

Du är med glädje jag ser att du
startat en idrottsförening i Sulbani och
invtar att i Bayern skulle gå bra så
att du från början kan komma på
någonlunda bättre fört
Hör dock i det förhållande
att du idrottsvännen från färdande
klatar att bidrag till
jag känner kvalifiserad idrottsförening
här i Småland, som är skickliga och
vidare genom Bayern etc. kan du
lyckas vara förtjänar att komma
fram. Min skrift öppen har kostat mig
i så liten, och då sommarvärderna ville
hoppas jag sommarvärderna ville
bidrag till
Kan jag längre fram stå till tjänst

att skall jag i bra mig
från Smålands Idrottsföb. aktiebolag
Herr Arntsen Sandberg i Skogså, kan
du i alla våra städer, här etc.
och bör du även till i Småland. Idrottsföb.
i Småland. Riksförbundet
Högskoleingenjör
Ed Löwenadler.

BILD 7. BREVET FRÅN HERR LÖWENADLER 11 FEBRUARI 1913